

Kommentar 4

Om hvordan Kommunistpartiet går mot universet

Forord

Kineserne setter "Tao" eller "Veien" veldig høyt. I gamle dager ville en brutal keiser bli kalt "en fallende hersker som er uten Tao". En hver atferd som ikke var på linje med standeren for moral, som på kinesisk er sammensatt av de to tegnene *Dao De*, som betyr "Tao" og "Dygd", var "å ikke følge Taos prinsipper". Til og med bønder i opprør tok frem bannere hvor det stod "oppnå Veien på vegne av himmelen". Lao Zi [1] har sagt: "Det er noe mystisk og helt, noe som eksisterte før himmel og jord. Stille, formløst, komplett og uforanderlig. Det lever evig og over alt i perfektjon, det er mor til alt. Jeg kjenner ikke dets navn; jeg kaller det Veien." Dette antar at verden er formet fra "Tao."

I løpet av de siste hundre årene har det kommunistiske gjenferdets plutselige invasjon skapt en kraft som går mot naturen og mot menneskeheten og som har forårsaket grenseløs pine og tragedie. Det har også drevet sivilisasjonen til randen av ødeleggelse. Etter å ha begått alle slags grusomheter, i strid med Tao og mot himmelen og jorden, har det blitt til en ekstremt ondskapsfull kraft mot universet.

"Mennesker følger jorden, jorden følger himmelen, himmelen følger Tao og Tao følger det som er naturlig." [2] I det gamle Kina trodde folk på å imøtekomme, harmonisere og leve i sameksistens med himmelen. Menneskeheten er integrert med himmel og jord, og lever i gjensidig avhengighet med dem. Universets Tao forandrer seg ikke. Universet beveger seg og følger Tao på en ordnet måte. Jorden følger himmelens forandringer, og derfor har den fire avgrensede sesonger. Ved å respektere himmel og jord kan menneskeheten nyte et harmonisk liv med takknemlighet og velsignelser. Dette er reflektert i uttrykket "himmelens fordelaktige tidssetting, jordens fordelaktige terreng og harmoni blant folket." [3] I følge kinesisk tankegang følger astronomi, geografi, kalendersystemet, medisin, litteratur og til og med sosiale strukturer denne forståelsen.

Men kommunistpartiet setter "mennesker over naturen" og fremmer en "kampfilosofi" som trosser himmelen, jorden og naturen. Mao Zedong har sagt: "Å kjempe mot himmelen er endeløs glede, å kjempe mot jorden er endeløs glede, å kjempe mot menneskeheten er endeløs glede." Kanskje kommunistpartiet fikk riktig glede av disse kampene, men folket har måttet betale en enorm, smertefull pris.

I. Kjempe med mennesker og utrydde den menneskelige natur

Blander godt og vondt og eliminerer medmenneskelighet

Et menneske er først et naturlig vesen, og deretter et sosialt vesen. ”Mennesker er ved fødselen naturlig gode.” [4] ”Alle har medfølelse i hjertet.” [5] Dette er blant de mange retningslinjer som mennesker kommer med ved fødselen, retningslinjer som gjør dem i stand til å skille rett fra galt og godt fra ondt. Men for KKP er mennesker dyr, eller til og med maskiner. I følge KKP er middelklassen og arbeiderklassen bare materielle krefter.

KKPs hensikt er å kontrollere folket og gradvis gjøre dem om til opprørske revolusjonære bøller. Marx har sagt: ”Materielle krefter kan bare overvinnes av materiell kraft.” ”Teori blir også en materiell kraft så snart den har grepet massene.” [6] Han mente at hele den menneskelige historien ikke var annet enn en kontinuerlig evolusjon av menneskets natur, at menneskelig natur faktisk er klassenatur, og at det ikke finnes noe medfødt og arvet i et menneske; alle er bare et produkt av miljøet. Han argumenterte med at mennesket er et ”sosialt vesen”, og var uenig med konseptet av at mennesket er et ”naturlig vesen” slik som Feuerbach mente. Lenin mente at marxisme ikke kunne genereres naturlig blant arbeiderklassen, men måtte injiseres fra utsiden. Lenin prøvde sitt beste, men klarte ikke å få arbeidere til å gå fra økonomisk kamp til politisk maktkamp. Dermed satset han alt på teorien om betinget læring som nobelpris-vinner Ivan Petrovich Pavlov hadde fremsatt. Lenin sa at denne teorien hadde ”betydelig mening for arbeiderklassen rundt om i verden.” Trotsky [7] håpet til og med forgiveves at teorien om betinget læring ikke bare ville forandre en person psykologisk, men også fysisk. På samme måte som en hund sikler når den hører lunsjkløkken ringe, ville man forvente at soldater løp modig framover så snart de hørte skudd, og dermed gi sine liv for Kommunistpartiet.

Helt fra de eldste tider har folk trodd at man belønnes etter innsats og arbeid. Gjennom hardt arbeid får man et lykkelig liv. Mennesker har foraktet latskap, og ser på det å høste fordeler uten å arbeide som noe umoralsk. Men etter at Kommunistpartiet spredte seg til Kina som en landeplage, har partiet oppfordret samfunnets avskum og dagdrivere til å fraskille land, stjele privat eiendom og tyrannisere kvinner og menn. Alt dette ble gjort offentlig og i lovens navn.

Alle vet at det er bra å respektere foreldre og forfedre og ta hånd om de unge, og at det ikke er bra å forsømme forfedre og lærere. Den gamle konfutsianske lære hadde to deler: *Xiao Xue* (Den lille lære) og *Da Xue* (Den store lære). *Xiao Xue* ble lært ut til barn under 15 år og fokuserte i hovedsak på manerer i forbindelse med renslighet, sosial samhandling og etikette (dvs. opplæring i hygiene, sosial atferd, talemåte osv.). *Da Xue*-læren la vekt på dygd og det å oppnå Tao. [8] Under KKP kampanjer med kritikk

av Lin Biao [9] og Confucius og for å ta respekten fra lærere, slettet partiet all moralstandard fra den yngre generasjonens sinn.

Et gammelt ordtak sier: "En dag som min lærer, og jeg skal respektere ham like mye som min far resten av mitt liv."

Den 5. august 1966 ble Bian Zhongyun, lærer ved jentegymnasavdelingen på universitetet i Beijing, drevet rundt i gatene av sine kvinnelige studenter i en parade ikledd en høy hatt, med klær fulle av svart blekk og med en plakat med fornærmende ord hengende om halsen. Studentene gikk rundt henne og trommet på søppelspann. Hun ble tvunget ned på knærne, slått med en trestokk med spiker på og brent med kokende vann. Hun ble torturert til døde.

Den kvinnelige rektoren ved en videregående avdeling ved universitetet i Beijing ble tvunget av sine studenter til å slå på en ødelagt oppvaskkum, mens hun ropte: "Jeg er et dårlig element." Håret hennes ble skamklippet og så ikke ut, bare for å ydmyke henne, og mens hun ble tvunget til å krype på bakken, ble hun slått i hodet slik at blodet sprutet.

Alle tenker at det å være ren er bra, og det å være skitten er dårlig. Men KKP fremmer at man skal "ha søle over hele kroppen og hendene dekket med skitt," og priser deg når du har "skitt på hendene og kuskitt på føtterne." [10] Disse menneskene ble ansett som de mest revolusjonære, og kunne komme inn på universiteter, bli medlemmer i partiet, bli forfremmet og til slutt bli partiledere.

Menneskehetens fremgang skyldes akkumulert kunnskap, men under KKP's styre var det å tilegne seg kunnskap sett på som noe dårlig. Intellektuelle ble klassifisert i den stinkende niende kategorien, den verste på en skala fra en til ni. De intellektuelle fikk beskjed om å lære fra analfabeter og bli omskolert av fattige bønder slik at de kunne bli reformert og starte et nytt liv. Under omskoleringen av intellektuelle ble professorer fra Tsinghua universitetet forvist til øya Carp i Nanchang i provinsen Jiangxi. Sneglefeber [11] var en vanlig sykdom i dette området, og til og med en arbeidsleir som opprinnelig var plassert her, måtte flyttes. Etter å ha vært i kontakt med vannet, ble disse professorene straks infisert og utviklet leversykdommen cirrhose. De mistet dermed enhver mulighet til å arbeide og leve.

Den tidligere kinesiske statsminister Zhou Enlais egget Det kambodsjanske kommunistpartiet (Khmer Rouge) til den mest grusomme forfølgelse av intellektuelle. Annerledes tenkende ble utsatt for omskolering og utryddelse, både spirituelt og fysisk. Fra 1975 til 1978 ble en fjerdedel av befolkningen i Kambodsja drept. Noen ble drept bare fordi de hadde merker etter briller i ansiktet.

Etter at Det kambodsjanske kommunistpartiet hadde seiret i 1975, begynte Pol Pot på et tidlig tidspunkt å etablere sosialisme - "en himmel i det menneskelige samfunnet", uten klasseskiller, ingen skiller mellom by og land,

ingen valuta eller kommersiell handel. Det endte til slutt med at familier ble revet fra hverandre og erstattet med mannlige og kvinnelige arbeidslag. De ble alle tvunget til å arbeide og spise sammen, og alle måtte kle seg i den samme svarte revolusjons- eller militæruniformen. Mann og kone fikk bare tillatelse til å se hverandre en gang i uken.

Kommunistpartiet hevder at det verken frykter himmel eller jord, men det har arrogant forsøkt å reformere himmel og jord. Dette er fullstendig hensynsløst og ignorerer alle oppriktige elementer og krefter i universet.

Mao Zedong skrev mens han var student i Hunan:

"I alle århundrer har nasjoner verden over gjennomført store revolusjoner. Det gamle blir vasket bort og ting blir fornyet; store forandringer har skjedd, på liv og død, med suksess og ruin. Det er det samme med ødeleggelsen av universet. Ødeleggelsen er definitivt ikke den endelige ødeleggelsen, og det er ingen tvil om at ødeleggelse ett sted vil bety nytt liv et annet sted. Vi forventer alle en slik ødeleggelse fordi at ødeleggelse av det gamle universet vil føre til fremkomsten av det nye universet. Er ikke det bedre enn det gamle universet?!"

Kjærlighet er en naturlig menneskelig følelse. Kjærlighet mellom mann og kone, barn, foreldre, venner og i samfunnet er normalt. Gjennom kontinuerlige politiske kampanjer har KKP forandret mennesker til ulver, eller til og med til et dyr, enda mer folkevondt og ubarmhjertig enn en ulv. Selv de villeste tigrene spiser ikke sine unger. Men under KKP's regjering er det blitt vanlig at foreldre og barn innrapporterer hverandre, at mann og kone avslører hverandre og at familierelasjoner ofte fornektes.

I midten av 60-tallet skrev en lærer på en barneskole i Beijing ved en glipp tegnene "sosialisme" og "falle ned" rett etter hverandre da hun skulle lære elevene kinesiske tegn. Noen elever rapporterte henne. Etter det ble hun kritisert hver eneste dag og slått av guttene i klassen. Datteren hennes ble hard i sitt forhold til henne. Når kampen ble mer intens, ble moren kritisert av datteren for sine "nye metoder i klassekamper". I mange år etter denne glippen fikk læreren utelukkende som oppgave å vaske på skolen, inklusive toalettene.

De som var igjennom den kulturelle revolusjonen vil nok aldri glemme Zhang Zhixin. Hun ble sendt i fengselet fordi hun kritiserte Mao og mente at Det store spranget forover var et feilgrep. Fengselsvaktene rev flere ganger alle klærne av henne, satte henne i håndjern med hendene bakkundet og kastet henne inn i en fengselscelle med mannlige innsatte der hun ble gjengvoldtatt. Til slutt ble hun sinnsyk. Da hun skulle henrettes, fryktet fengselsvaktene at hun skulle rope slagord i protest. De presset hodet hennes mot en murstein og åpnet halsen hennes med kniv uten bedøvelse.

Under forfølgelsen av Falun Gong de siste årene har KKP fortsatt å bruke de samme gamle metodene av å egge til hat og vold.

Kommunistpartiet undertrykker menneskers gode natur, og fremmer, oppmuntrer og bruker menneskers onde side for å styrke sitt styre. I kampanje etter kampanje har mennesker med samvittighet blitt tvunget til å tie av frykt for vold og brutalitet. Kommunistpartiet har systematisk ødelagt universelle moralstandarder i et forsøk på fullstendig å ødelegge alle konsepter om godt og ondt og ære og skam, konsepter som har blitt opprettholdt av menneskeheten i tusenvis av år.

Ondskap som overgår loven om at godt gjengjeldes med godt og ondt med ondt

Lao Zi sa:

Under himmelen kan alle se det vakre som vakkert bare fordi det stygge finnes.

Alle kan bare kjenne godt som godt fordi det finnes ondskap.

Det å ha og det å ikke ha oppstår derfor sammen

Vanskelig og lett utfyller hverandre.

Lang og kort er i kontrast;

Høyt og lavt hviler på hverandre;

Stemme og lyd harmoniserer hverandre;

Forside og bakside følger hverandre." [12]

Enkelt forklart finnes loven om at godt gjengjeldes med godt og ondt med ondt i den menneskelige verden. Ikke bare er mennesker inndelt i gode og onde individer, men godt og ondt finnes også samtidig i en enkelt person.

Dao Zhi, et ikon for banditter i gamle Kina, sa til sine tilhengere: "Banditter skal også følge Veien." Han forklarte videre at det å være banditt også skulle være "hederlig, modig, oppriktig, med visdom og barmhjertighet." Med andre ord, til og med en banditt kan ikke gjøre akkurat som han vil, men må følge visse regler.

KKPs historie kan sies å være full av hensynsløst lureri og bedrag. For eksempel er "oppriktighet" det banditter setter aller høyest. Det stedet der de deler tjuvegodsset kalles til og med "Oppriktighetens hall der byttet deles". Men hver gang en krise oppstår blant kolleger i KKP, avslører og anklager de hverandre, fabrikkerer til og med falske anklager for å skyve skylden over på andre og gjør dermed vondt verre.

Ta general Peng Dehuai som eksempel. Mao Zedong, med sin bakgrunn som bonde, visste selvfølgelig at det var umulig å produsere 130.000 *jin*

korn per *mu* [13] og at det Peng sa var sant alt sammen. Han visste også at Peng ikke hadde noen intensjoner om å ta makten fra ham. Peng hadde faktisk reddet livet hans flere ganger da Peng kjempet mot Hu Zongnans tropper på 200.000 med bare sine 20.000 menn under krigen mellom KKP og KMT. Men så snart Peng ga uttrykk for uenighet med Mao, ble Mao forferdelig sint og kastet i søppelkassen det diktet han hadde skrevet for å prise Peng: "Hvem tør å ride forover på hesteryggen med sverdet hevet—bare vår general Peng!" Mao ville henrette Peng, til tross for Pengs edle og livreddende kameratskap.

KKP dreper brutalt fremfor å styre med velvilje; det forfølger sine egne medlemmer i forakt for kameratskap og personlig lojalitet; det oppfører seg pysete og bytter bort Kinas territorium; det mangler visdom og gjør seg selv til en fiende av oppriktig tro; det setter i gang massebevegelser og kampanjer og bryter den vises måte å regjere landet på. Alt i alt har KKP gått så langt at det ikke en gang følger den minimale moralstandarden om at "til og med banditter burde følge Veien". Dets ondskap har nådd langt bortenfor universets lov om at godt gjengjeldes med godt og ondt med ondt. KKP går fullstendig imot naturen og menneskeheten, og hensikten er å forvirre folk og deres kriterier for godt og ondt samt velte universets lov. Dets ubegrensede arroganse har nådd toppen, og KKP er dømt til fullstendig kollaps.

II. Kjemper mot jorden, bryter naturlovene og bringer endeløse ulykker

Utvidet klassekamp mot naturen

Jin Xunhua tok i 1968 høyskoleeksamen fra Wusong No.2 i Shanghai og var medlem av Den faste komiteen av skolens rødegardister i Shanghai. Han ble sendt ut på landet i provinsen Heilongjiang i mars 1969. Den 15. august 1969 gikk det en voldsom flom ned fra et av fjellene og oversvømmte raskt områdene rundt elven Shuang. Jin druknet da han hoppet ut i de strie strømmene for å hente tilbake to flytende kveiler med elektriske ledninger for produksjonsteamet sitt.

Her er to dagboknotater fra Jin før han døde [14]

4. juli

Jeg begynner å føle det voldsomme og intense i klassekampen på landsbygda. Som formann Maos rødegardist er jeg fullt ut beredt på å slåss ansikt til ansikt mot de reaksjonære kreftene med tankene til den uovervinnelige Mao Zedong som våpen. Jeg er villig til å gjøre dette selv om det betyr at jeg må ofre livet. Jeg vil slåss, slåss og slåss det beste jeg kan for å befeste proletariatets diktatur.

19. juli

Klassefienden i produksjonsbrigaden er fremdeles arrogant. Ut-dannede ungdommer dro ut på landsbygda nettopp for å delta i de tre viktigste revolusjonære bevegelsene på landsbygda. Først og fremst klassekampen. Vi skulle stole på klassen av fattige og lave-re middelklassebønder, mobilisere massene og undertrykke fien-dens arroganse. Vi utdannede unge skulle alltid holde opp de sto-re bannerne med Mao Zedongs tanker, aldri glemme klassekam-pen og aldri glemme proletariatets diktatur.

Jin dro ut på landsbygda med tanker om å bekjempe himmel og jord og reformere menneskeheten. Dagbøkene hans avdekker et sinn fullt av ”kamp”. Han utvidet ideen om ”å kjempe med mennesker” til å slåss med himmel og jord, og mistet til slutt livet for det. Jin er et typisk eksempel på kampfilosofien, og ble samtidig uten tvil et offer av denne filosofien.

Engels sa en gang at frihet er en anerkjennelse av det uunngåelige. Mao Zedong fortsatte og la til ”og en reformasjon av verden”. Denne sluttsatsen tydeliggjorde KKP’s syn på naturen, nemlig å endre den. Denne ”uungåeligheten” blir av kommunister forstått som spørsmål utenfor deres rekkevidde og ”et mønster” hvis opprinnelse er utenfor deres forestillinger. De tror at naturen og menneskeheten kan ”overvinnes” ved å mobilisere den subjektive menneskelige bevisstheten til å forstå objektive lover. Kommunistene har rotet til både Russland og Kina, sine to pilotområder, i sine bestrebelser på å forandre naturen.

Folkevisene under Det store spranget framover viser hvor arrogant og tåpe-lig KKP er: ”La fjellene bøye seg og la elvene trå til side”. ”Det er ingen Jadekeiser i himmelen, og det er ingen Drakekonge på jorden. Jeg er Jadekeiseren, og jeg er Drakekongen. Jeg befaler de tre fjellene og de fem fjel-løftene til å gå til side; her kommer jeg!” [15]

Kommunistpartiet har kommet! Og med det ødelegges balansen i naturen og den opprinnelige harmoniske verden.

KKP forstyrrer naturen og høster som det sår

Under sin jordbrukspolitikk, med korn som basis, omformet KKP etter eget for godtbeholdende store områder til dyrkbar mark. De gjorde jordbruksland av fjellsider så vel som gressletter og fylte igjen elver og sjøer i Kina, men alt dette var uegnet til jordbruk. Hva ble resultatet? KKP hevdet at korn-produksjonen i 1952 var høyere enn produksjonen under nasjonalistenes styre, men KKP fortalte ikke at det var først i 1972 at den totale kornpro-duksjonen i Kina overgikk kornproduksjonen under den fredelige Qianlong regjeringen i Qing-dynastiet. Helt opp til i dag er Kinas kornproduksjon pr. innbygger fremdeles langt under den i Qing-dynastiet, og bare en tredjedel

av produksjonen under Song-dynastiet da jordbruket historisk sett var på sitt høyeste i kinesisk historie.

Hensynsløs felling av trær, nivåendring av elver og gjenfylte innsjøer har resultert i drastiske økologiske ødeleggelser. I dag er Kinas økosystem på grensen til kollaps. Uttørkingen av elven Hai og Den gule flod og forurenningen av elvene Huai og Yangtze avskjærer livslinjen som den kinesiske nasjonen har vært avhengig av for å overleve. Gresslettene i Gansu, Qinghai, Indre Mongolia og Xijiang er blitt borte, og dette har ført til sandstormer som har feid inn over de sentrale slettene.

I 1950-årene bygget KKP, under veiledning av sovjetiske eksperter, den hydrauliske kraftstasjon Sanmenxia i Den gule flod. Fram til i dag har denne kraftstasjonen bare hatt en produksjonskapasitet på nivå med en middels stor elv, til tross for det faktumet at Den gule flod er den nest største elven i Kina. Det gjør saken enda verre at prosjektet har forårsaket en oppsamling av sand og gjørme i flodens øvre områder og en høyning av elveleiet. Av denne grunn medfører selv en moderat flom enorme tap av menneskeliv og eiendom for folk på begge sider av elveleiet. I 2003 var det oversvømmelse i elven Wei. På det høyeste var vannstrømmen 3700 kubikkmeter pr. sekund, og dette nivået kan inntreffe hvert tredje til femte år. Likevel forårsaket den flommen ødeleggelser uten sidestykke i de siste 50 år.

Det er blitt bygget en mengde storstilte reservoarer i området Zhumadian i provinsen Henan. I 1975 kollapset demningene i disse reservoarene, den ene etter den andre. I løpet av to timer druknet 60.000 mennesker. Totalt omkom så mange som 200.000 mennesker.

KKP fortsetter sine hensynsløse ødeleggelser av Kinas land og jord. De tre kløftenes demning i elven Yangze og Sør-til-nord-prosjektet for transport av vann er alle KKP's forsøk på å endre det naturlige økosystemet med investeringer som beløper seg til hundretalls milliarder dollar. Dette er i tillegg till alle små og middels store prosjekter som "bekjemper jorden". Det ble også foreslått innen KKP å bruke en atombombe til å sprengre en passasje på platået Qinghai-Tibet for å endre det naturlige miljøet i det vestlige Kina. KKP's arroganse og forakt for land og jord har sjokkert verden, men det de gjør er likevel ikke uventet.

I hexagrammene (*Ba Gua*) fra *Forandringenes bok* betraktet Kinas forfedre himmelen som *Qian*, eller den kreative, og aktet den som den himmelske Tao. De betraktet jorden som *Kun* eller den reseptive, og de respekterte reseptive dyder.

Kun, hexagrammet som følger *Qian*, forklares slik i *Forandringenes bok*: "I hexagrammet *Kun* er det Jordens natur å utvide og respondere. I samsvar med dette behandles og opprettholdes alle ting med gavmilde dyder av høytstående mennesker."

I den konfutsianske kommentaren til *Forandringenes bok* [16] heter det: "Kuns storhet er perfekt; den føder alle vesen."

Confucius kommenterte videre om *Kuns* natur:

"Kun er det mykeste; likevel, i bevegelse er den fast. Den er mest stille; likevel, av natur firkantet. Ved å følge, oppnår hun sitt adelsskap; likevel opprettholder hun fortsatt sin natur og slik holder hun ut. Hun rommer alt i seg, og er briljant til å transformere. Dette er Kuns vei – hvor føyeelig den er, bærer himmelen og beveger seg med tiden."

Klart nok, det er bare i moder jords reseptive dyder som mildhet, stillhet og utholdenhet i det å følge himmelen at alt kan opprettholdes og blomstre på jorden. *Forandringenes bok* lærer oss de rette holdningene mot den himmelske Tao og de jordiske dyder: å følge himmelen, rette seg etter jorden og respektere naturen.

Imidlertid framhever KKP at, og krenker derved *Qian* og *Kun*, "strider med himmelen og slåss med jorden". Det har plyndret jordens ressurser etter eget forgodtbefinnende. Til slutt vil det uunngåelig bli straffet av himmelen, jorden og naturens lover.

III. Kjemper mot himmelen, undertrykker tro og avviser gudstro

Hvordan kan et begrenset liv forstå det grenseløse tid-rom?

Albert Einsteins sønn Edward spurte en gang sin far om hvorfor han var så berømt. Einstein svarte, mens han pekte på en blind bille på en ball av lær, svarte at billen ikke visste at det var kurvet der den gikk, men "Einstein vet". Einsteins svar har virkelig en dyptgående mening. Et kinesisk ordtak har lignende mening: "Du kjenner ikke det sanne ansiktet til fjellet Lu fordi du står på det." For å forstå et system må man være på utsiden av systemet for å kunne observere det. Men ved å bruke begrensede tankesett for å observere det grenseløse tid-rom i universet vil menneskeheten aldri kunne forstå universets komplette sammensetning og struktur, og dermed vil universet for alltid forbli et mysterium for menneskeheten.

Den verden som vitenskapen ikke er i stand til å trenge inn i, tilhører spiritualitet eller metafysikk, og dette faller naturlig innenfor emnet "tro."

Tro, en mental aktivitet som involverer erfaring og forståelse av livet, tid-rom og universet, er ikke noe et politisk parti kan administrere. "Så gi keiseren hva keiserens er, og Gud hva Guds er." [17] Basert på sin ynkelige og absurde forståelse av universet og livet, betegner imidlertid Kommunistpartiet alt som ligger utenfor dets egne teorier som "overtro," og hjernevasker

troende for at de skal konvertere. De som ikke er villige til å endre sin tro, er blitt krenket eller til og med drept.

Virkelige vitenskapsmenn har et veldig åpent sinn når det gjelder universet, og benekter heller ikke, ut fra et individs begrensede tanker, det ubegrensede "ukjente". Den anerkjente vitenskapsmannen Newton forklarte i sin bok *Principles of Mathematics*, publisert i 1678, i detalj prinsippene for mekanikk, tidevann og planeters bevegelser og kalkulerte bevegelsene i solsystemet. Newton, som var så dyktig, sa flere ganger at hans bok bare kunne beskrive overfladiske fenomener, og at han absolutt ikke torde berøre den virkelige meningen bak skapelsen av universet. I andre utgaven av *Principles of Mathematics*, da Newton uttrykte sin tro, skrev han: "Dette mest praktfulle systemet med sol, planeter og kometer, kan bare ha blitt til under veiledning og overvåkning av et intelligent og kraftfullt vesen... Akkurat som en blind mann ikke vet noe om farger, vet vi ingenting om hvordan den allmektige Gud oppfatter og forstår alle ting."

La oss legge til side spørsmålet om hvorvidt det finnes himmelske paradis som overgår dette tid-rom som vi kjenner, og om mennesker som søker Veien kan returnere til sine guddommelige opphav og sanne selv. En sak kan vi alle være enige om: De som følger en oppriktig tro, tror alle på at godt gjengjeldes med godt og at ondt vil bli straffet. Ortodokse trosretninger spiller en veldig viktig rolle i å opprettholde den menneskelige moral på et visst nivå. Fra Aristoteles til Einstein; mange tror at det eksisterer en rådende lov i universet. Menneskeheten har aldri sluttet å søke etter universets sannhet med ulike metoder. I tillegg til vitenskaplig forskning, hvorfor kan ikke religion, tro og kultivering aksepteres som andre tilnærminger for å utforske den universelle sannheten?

KKP ødelegger menneskehetens oppriktige tro

Alle nasjoner har gjennom historien trodd på guder. Nettopp på grunn av tro på guder og prinsippet om at godt gjengjeldes med godt og ondt med ondt, har mennesker behersket seg og opprettholdt moralstandarden i samfunnet. Til alle tider og over hele verden har de ortodokse religionene i vest samt konfutsianisme, buddhisme og taoisme i øst, alle lært mennesker at ekte lykke kommer fra tro på Gud, det å tilbe himmelen, medfølelse for andre, verdsette det man har, være takknemlig for ens velsignelser og betale tilbake andres godhet.

Et veiledende premiss i kommunismen har vært ateisme—troen på at det ikke finnes noen Buddha, ingen Tao, ingen tidligere liv, intet liv etter døden og ingen karmisk gjengjeldelse. Derfor har kommunister i ulike land fortalt de fattige og slumarbeidere [18] at de ikke trenger å tro på Gud; de trenger ikke betale for det de gjør; og de trenger ikke følge lovene og oppføre seg. De skulle heller bruke triks og vold for å oppnå velstand.

I det gamle Kina plasserte keisere, som var øverst på rangstigen, seg selv under himmelen. De kalte seg selv sønner av himmelen. Kontrollert og behersket av "himmelens vilje", ville de, fra tid til annen, sende ut keiserlige kunngjøringer med selvkritikk og vise sin anger for himmelen. Kommunismene anser derimot at det er de som representerer himmelens vilje. Uhindret av himmelens lover anser de seg frie til å gjøre hva enn de vil. Resultatet er at de har skapt det ene helvete etter det andre her på jorden.

Marx, kommunismens patriark, mente at religion var åndelig opium for folket. Han var redd for at folk ville tro på Gud og det guddommelige og nekte å akseptere hans kommunisme. I første kapittel av Engels bok *Dialectics of Nature* kritiseres Mendeleyev og hans gruppes studium av mystikk.

Engels har erklært at alt under og før middelalderen måtte rettferdiggjøre sin eksistens, og dette måtte testes ut fra menneskelig fornuft. Da han kom med denne uttalelsen, anså han seg selv og Marx som dommere i denne testen. Mikhail Bakunin, anarkist og venn av Marx, kommenterte Marx på denne måten: "Han fremsto som Gud for folket. Han kunne ikke tolerere noen andre Guder enn seg selv. Han ville at folket skulle dyrke ham slik de dyrket Gud, og hylle ham som sitt idol. I motsatt fall ville han angripe dem verbalt eller forfølge dem."

Tradisjonell ortodoks tro utgjør et naturlig hinder for kommunistisk arroganse.

KKP har helt mistet fatningen i sin ville forfølgelse av religioner. Under kulturrevolusjonen, ble mange templer og moskeer revet, og munkene ble ydmyket i parader gjennom gatene. I Tibet var 90 % av templene skadet. Til og med i dag fortsetter KKP sine religiøse forfølgelser og holder tusener av kristne fra huskirker i fengsel. Gong Pinmei, en katolsk prest i Shanghai, satt fengslet av KKP i over 30 år. Han kom til USA på 1980-tallet. Før han døde i en alder av over 90 år, skrev han et testament hvor det stod: "Flytt graven min tilbake til Shanghai når KKP ikke lenger regjerer i Kina." Under de mer enn 30 årene i fangenskap på enecelle på grunn av hans tro, presset KKP ham mange ganger til å gi opp sin tro og akseptere lederskapet til KKP's "Three-Self Patriotic Committee" [19] i bytte mot løslatelse.

I de siste årene har KKP's forfølgelse av Falun Gong-utøvere, som står for prinsippene Sannhet, Medfølelse og Toleranse, vært en videreføring av Partiets doktrine om å "bekjempe himmelen" med det uunngåelige utfallet av å tvinge folk mot sin vilje.

De ateistiske kommunistene forsøker å avlede og kontrollere folks tro på Gud, og de finner glede i å kjempe mot himmelen. Hvor absurde de er, kan ikke beskrives med ord; ord som arroganse eller overdreven selvgodhet er ikke engang forbokstaven for en brøkdel av dette.

Konklusjon

I praksis har kommunismen feilet fullstendig over alt og i alle verdenshjørner. Jiang Zemin, tidligere leder av det siste store kommunistiske regimet i verden, uttalte til en korrespondent i *The Washinton Post* i mars 2001: "Da jeg var ung, trodde jeg at kommunismen ville komme veldig raskt, men nå føler jeg det ikke slik." [20] Nå til dags er det langt mellom dem som virkelig tror på kommunismen, det er veldig få igjen.

Den kommunistiske bevegelsen er dømt til å mislykkes fordi den bryter med universets lov og går imot himmelen. Slik en anti-universell kraft vil helt sikker bli straffet av himmelens vilje og guddommelige vesener.

Selv om KKP har overlevd kriser ved stadig å forandre taktikk og utseende og ved å tviholde på sine siste desperate påfunn, er det klart for hele verden at det står foran en uunngåelig dommedag. Etter hvert som KKP har lagt av den ene masken etter den andre, avslører det sin sanne natur med grådighet, brutalitet, skamløshet, ondskap og at det er i motsetning til universet. Men det fortsetter å kontrollere menneskers sinn, dreie menneskelig etikk og dermed ødelegge menneskelig moral, fred og fremgang.

Det store universet bærer med seg himmelens ugjendrivelige vilje, som også kan kalles den guddommelig viljen eller naturens lover og krefter. Menneskeheten vil bare ha en fremtid om den respekterer himmelens vilje, følger naturens gang, følger universets lov og bryr seg om alle vesener under himmelen.